

BỊ LÂY BỆNH

(Chuyện bác Ba-Phi)

Cái chun răng Bác Ba có mù , nhức ê càng , Sáu Đực nói rằng ông chín Tiều có thuốc đặc trị chuyên trị bệnh “ sĩ mù “ hay lắm (bệnh nha chu)

Bác Ba Phi vội xách cái nón lá ra đi ... Nhà ông chín Tiều bán hàng xén , thấy Bác Ba tới , ông Chín nhìn ra , cười hề hề ...

- Đi đâu vậy ông Ba ? Hôm nay tui ... hưỡn so , ông nói dóc nghe chơi ...

Ba Phi há cái miệng , lấy tay banh môi , ông Chín lấy làm lạ :

- Cái gì kỳ vậy ? Ông Ba ... mắc xương hả ?

- Không , “ con sĩ mù “ ... cạp ê răng , nhức quá !...

- Oi, Tưởng gì ...lấy thuốc tán của tui trộn chung dầu dừa xức vô là hết mà .

Ông Chín vô buồng bưng ra 1 hủ thuốc tán còn có chút xiu , vét gói cho Bác Ba 1 gói nhỏ .

- Bảo đảm ông Ba , không hết không lấy tiền !

- Tui nghe nói thuốc này chế bằng xương rắn Mái Gầm phải hôn ông ?

- Đúng vậy ! Con rắn tui làm thuốc này lớn hết biết luôn ...

- ... ?! ...

Nhận thấy Bác ba im ru , ông Chín ... “ bị lây bệnh dóc “ , đĩa tiếp :

- Xương con rắn này tui đem theo từ bên Tàu qua đó nha , làm

thuốc cả trăm năm nay rồi đó ông Ba .

- Lâu lâu ông bán 1 lần nên hết sao được ?

- Hồng phải , con rắn này lớn lắm , mất xương sống của nó lớn hơn cái ... tô uống trà . (!?) Sẵn đây tui nói cho ông Ba hay luôn : con - này - ông - Sơ - tui - với - tui - bắt - đo - ghen (?)

-... Ông Sơ ông VỚI ÔNG ???

- Đúng mà !!!

- Ông có biết : Từ ông Sơ tới ông là mấy đời người không ? Mà ông đi nói dóc chớ ?

- Tui biết mà : Sơ , Cố , Nội , Cha , tới tui là 5 đời .

- Chà !!! Vậy lúc ông bắt con rắn này, ông bao lớn hê ?

- ... Để coi nè ... TUI ĐÚNG 10 TUỔI ...!!!

- Sạo ! Ông sạo quá !!!

- Ông hay nói dóc , rồi ông “ suy bụng ta ra bụng ... mình “ (!?) Tui hỏi ông Ba , ông bà tui cứ đúng 20 tuổi là dựng vợ gả chồng sanh con đẻ cái ...đùm đùm đề đề ...

- Thì xưa nay ông bà mình đều làm vậy ...

- Đó !... Vậy là : Ông Sơ tui 20 tuổi sanh ông Cố , Ông Cố 20 tuổi sanh ông Nội , ông Nội 20 tuổi sanh Tía tui , Tía tui 20 tuổi sanh tui ! ... SƠ , CỐ , NỘI , CHA , CON . Đúng là 5 đời ! Đúng không ?

- À ... Thì ờ ...

- Lúc đó , ông sơ tui mới ... có được 90 tuổi đời , còn khoẻ : ở vùng cao bên Tàu 90 tuổi vẫn còn mạnh nên ông Cố tui mới dắt tui đi săn để truyền tử lưu tôn , được chớ ?

BỊ LÂY BỆNH

Với cách ... lý luận càn như vậy , Bác Ba nghe cũng có lý , BÊN nghĩ đến con Mái Gầm rượt ông chạy bữa hôm , nó chỉ lớn bằng bắp tay chữa mà dài cả sải , xương sống nó bằng ngón trỏ , còn con rắn của ông chín Tiều xương sống nó lớn hơn cái tô (sic) . Cha !!!chắc là nó dài cỡ mấy chục thước quá ? nó bự cỡ cái mái nước bốn vú chớ không vừa ...Nó lớn cỡ đó ...

Bận suy nghĩ , thấy lâu quá Bác Ba không nói gì , ông Chín lại tiếp tục :

- Tui với ông Sơ thấy nó cuộn tròn một đồng cao 3 thước , nằm dựa khe núi , con rắn này ...

Bồng bà vợ ông Tiều mặt hầm hầm , tay cầm cục xương khô cỡ ngón tay út bước ra :

- Phải cục xương làm thuốc đây hôn , đặng tui đem vô bàn tán , hết thuốc tán rồi ...

Bởi nghe ông Tiều “ ĐÍÁ “ om sòm với Bác Ba, không chịu vô nhà phụ bà , nên bà bèn ... lật ngựa ván bài :

- Nè , ông Ba , thuốc trị răng ông có mủ làm bằng cái xương rắn này nè , ông coi nó có bự bằng cái tô không ?

- ...!?!?...

- Chớ tui thấy, cái xương tui cầm trên tay này nó lớn cỡ bộ ... ván gỗ !?

- Á ... Bà ...Bà ...!?!?

- Vậy mà ông Chín kêu tui nói dóc cho ông nghe chơi !

- ...Chớ , chớ , chớ... ông Ba nói dóc giỏi quá mà ... hà ..hà...

- Khà khà !

Cốc chủ